

Personale, der har været tilstede derved, have ladet sig beværte af Leveandøren med Spise- og Driftvare. Derimod er der efter min fulde Overbevisning ikke under disse Forhør fremkommet Noget, som er et Indicium paa, at der af den omhandlede Besigtelseskommission er blevet kasseret Løkker, som senere er blevet antaget. Det antager jeg vil være let at paavise; jeg skal senere komme tilbage dertil. Med Hensyn til de saaledes fremdragne Misligheder vil det være Thinget bekendt, at Ministeriet alvorlig har tilkjendegivet sin Misbilligelse deraf, og at det har truffet Forholdsregler til at forbygge Sligt for Fremtiden. Jeg vil dog imidlertid udtale nogle Ord til Gunst for den Mand, der var Formand i den Kommission, som er bleven saa stærkt angreben her i Thinget. Han var, som det maaske vil være Thinget bekendt, den Gang Underdirektør for Drøtlogsværket, og han havde som saadan en meget betydelig Tjeneste. Efter min Opfattelse foreligger der nu ikke Noget i disse Forhør, der godtgør, at det skulde være urigtigt, hvad han har sagt, at han kun paa Grund af den Tjeneste undertiden har forladt en saadan Kommission. Der siges nemlig af den ene Klager, at Formanden blev kaldt bort af en Ordonnans. Naar der nu dertil søes, at han talte med en Herre, saa viser det jo aldeles ikke, at det ikke kunde have været en Tjenestefag, hvori han blev kaldt bort. Den anden Klagers Udsagn indeholder kun en meget ringe Modifikation heraf, idet den Paagældende i Stedet for Ordonnans kaldes for et Bud. Utsag, efter begge Klageres Udsagn i Forhøret blev han kaldt bort. Den forhenværende Folkethingsmand, som har rejst Sagen, har rigtignok senere, efter de Meddelelser, der ere tilflydte ham, sagt, at han gif hjem; men hertil maa for det Første bemærkes, at dette jo i alt Fald er et Udsagn paa anden Haand, og dernæst: Hvoraf skulde Klagerne eller den forhenværende Folkethingsmand vel vide, at han gif hjem? Klagerne kunde jo aldeles ikke fra det Sted, hvor de vare, se, hvorvidt han forlod Værftet eller ikke, og det staar altsaa fast, forekommer det mig, at han blev kaldt bort fra Kommissionen. Nu siger jeg naturligvis ikke, at det skulde være en gyldig Undskyldning for at forlade denne Kommission, men det forekommer mig dog, at det stiller Fjernelsen i et væsentlig andet Lys, end om han af ligefrem Forjæmmeelse havde forladt Kommissionen. — Jørend jeg gaar over til nærmere at omtale de egentlige Misligheder, der formodes at skulle have fundet Sted, vil jeg endnu tillade mig at fremhæve to Ting, som ere aldeles utvivlsomt fastslaaede. Den første af disse er Betydningen af det Mærke, der ofte har været omtalt, nemlig af et sammenslynget AB; det er ikke saaledes, som det forekommer mig, det blev yttret igaar, udelukkende ifølge Kapitan Bauers Udsagn, at det har den Betydning, som han har angivet; men det har denne Betyd-

ning ogsaa ifølge en officiel Erklæring fra Værftet, afgiven i Genhold til et officielt Spørgsmaal fra Ministeriet til det i saa Henseende. Dette Mærke bliver, som det er fremhævet, udelukkende sat paa det Løkker, som benævnes Løkker til adskilligt Brug, hvilket er det simplere Løkker i Modsetning til det bedre Løkker, som gaar under forskellige Navne, Bjælker og Andet, men som det vil være tilstrækkeligt her at kalde for Bjælker. Den anden Ting, jeg vil fremhæve, er Forretningsgangen ved disse Besigtelser. Ved en saadan Besigtelse forekommer det meget hyppig, at der er Løkker, som, førend det bliver enten antaget eller forkastet, maa undersøges en næriere Undersøgelse end den, som bliver det øvrige Løkker til Del. Denne næriere Undersøgelse bestaar dels i, at der bliver affaaret Ende af Løkkeret, dels i, at der borthugges eller udstræbes Steder, hvor der har været sig Begyndelse til Raadbenkskab, dels i, at Knaster blive udborede og andre saadanne Ting, og denne Undersøgelse bliver tildeels udført med andre Instrumenter end dem, som benyttes til den sædvanlige Undersøgelse. Da det nu dog altid fremmer et Arbejde, naar man efter hinanden kan udføre de mere ensartede Arbejder, er det derfor aldeles sædvanlig Praxis, at man, hvor man træffer paa et saadant Stykke Løkker, udfører denne næriere Undersøgelse af det og gaar videre og man behandler det næste Løkker. Denne næriere Undersøgelse pleier da hyppig at finde Sted umiddelbart efter Middag, eller naar Besigtelsen af det andet Løkker er forbi, og sker da ved Bortføringer af en Ende eller andet Lignende. Heraf følger altsaa, at Løkker, som foreløbig er forbigaaet, meget let kan blive antaget senere; har det været Bjælker, kan det endog senere blive antaget som Bjælker, og jeg kan derfor ikke gaa ind paa, at det skulde være rigtigt, naar det steds i Statsrevisionens Betænkning siges: „Tilfødt bliver der ikke stor Forskjel paa, om det under de givne Omstændigheder antagne Løkker foreløbig forbigaas eller kasseres“, idet jeg mener, at der er en fuldstændig Forskjel paa de to Tilfælde; det ene kan være fuldstændig lovligt, og det andet er absolut ulovligt. Det kan, som der her igaar blev gjort opmærksom paa, endvidere, uden at det kommer i nogen som helst Strid med de Bestemmelser, der ere angivne i Ministeriets Skrivelse af 20de Mai 1873, hende, at Løkker, der ikke antages som Bjælker, kan gaa over til at blive antaget som Løkker til adskilligt Brug. Naar nemlig en Leveandør, der har en betydelig Leverage baade af Bjælker og adskilligt Brugsløkker, sender dette i flere Partier til Værftet, og naar saa et Stykke Løkker, han præsenterer som Bjælke, ikke antages som saadant, saa er det en aldeles sædvanlig Sag, at han skyder det ind under den Beholdning, der præsenteres som adskilligt Brugsløkker, og at det bliver antaget iblandt